

ĐA NGUYÊN ĐA ĐẲNG

ĐIỀU IV HIẾN PHÁP

Nguyễn Quang

I.- Định nghĩa vài Danh từ

Đa nguyên luận: Học thuyết cho rằng Bản thể của Vũ trụ là do nhiều cái thực tại hợp lại mà thành (Pluralisme), đối lập với Nhất nguyên và Nhị nguyên luận.

Nhất nguyên luận: Học thuyết cho rằng Bản thể của Vũ trụ là Duy Nhất tức là một, không phải hai, hoặc lấy một nguyên lý đơn nhất mà suy ra các cái khác, cũng gọi là Nhất nguyên luận (Monisme).

Nhị nguyên luận: Học thuyết cho rằng hiện tượng của Vũ trụ là do hai thứ Bản thể làm thành, hoặc theo hai cái nguyên đề mà suy diễn ra cái khác cũng gọi là Nhị nguyên luận (Dualisme) (TỰ ĐIỂN ĐÀO DUY ANH).

Pluralism: A theory that there is a more than one basic substance or principle.

Monism: A theory that there is only one basic substance or principle as the ground of reality.

Dualism: A theory that there are two basic substances or principles as Mind and Body.

(Từ Điển Webster's Encyclopedic Unabridged Dictionary of the English language)

Theo các định nghĩa trên thì:

Đa nguyên luận có liên quan đến **Tôn giáo đa thần**, đây là thời Nhân loại đang ở trong giai đoạn bái vật, thờ nhiều Thần, thường giết người hay súc vật để tế Thần.

Nhất nguyên luận đưa đến **Tôn giáo độc thần**, như quan niệm về Thiên Chúa, Thượng Đế : nguồn gốc của Vũ trụ.

Nhị nguyên luận thì như triết học Âu Tây, với các Nguyên lý Đồng Nhất, Triệt tam, cảm Mâu thuẫn, và Ngẫu nhiên (Casual).

Còn **Nhất nguyên lưỡng cực** là nền tảng của kinh Dịch, được biểu thị bằng Thái cực viên đồ gồm Âm Dương của Việt tộc.

Nguồn gốc Văn hoá của Tổ tiên Việt là **Nhất nguyên Lưỡng cực**: Lưỡng cực là Tiên Rồng tức là bước Thù đồ để phát triển bản sắc; còn Nhất nguyên là bước Đồng quy, là Tiên Rồng gặp nhau trên cánh đồng Tương để Hoà mà Hợp. Phân Cực Tiên để tu dưỡng nguồn Nhân, Phân cực Rồng để trau dồi nguồn Trí, Nhân Trí Đồng quy giao hòa thì đạt Đức Dũng .

Đây là nguồn gốc đoàn kết của dân tộc qua : Nhân , Trí, Dũng.

II.- Đẳng phái

Trước đây Tổ tiên chúng ta có chính sách: “Động vi binh, tĩnh vi dân: Lúc có chiến tranh thì không những thanh niên trai tráng đều là quân lính chống giặc, mà đàn bà cũng đánh “ Giặc đến nhà đàn bà cũng đánh “.

Còn thời Bình thì mọi người dân lo làm ăn xây dựng gia đình và quốc gia, vì chưa có đảng phái chính trị, nên ít xảy ra cảnh bị phân hoá.

Quân đội chuyên nghiệp xuất thân từ chế độ Du mục, họ sống lang thang từ Tây sang Đông, chiếm đồng cỏ để chăn súc vật, nên họ thiện chiến, nên trở thành chuyên nghiệp. Khi họ thôn tính các chủng Nông nghiệp thì phía Nông nghiệp cũng phải có quân đội chuyên nghiệp để chống lại nên mới có sách lược “ tức thực cường binh “.

Tôi không rõ Đảng phái phát xuất từ đâu và bao giờ, nhưng có lẽ Đảng phái phát xuất từ nền Văn hoá Du mục từ Trung Đông và Âu châu mà ra.

Hãy xem định nghĩa chữ party sau đây:

Party: Group of persons with common political opinions and purposes organized for gaining political influence and government control and for directing government policy: The Republican party, The Democratic party.

Đảng là những người có cùng Tư tưởng chính trị và cùng Mục đích xây dựng Quốc gia được kết thành Tổ chức để có ảnh hưởng chính trị và kiểm soát chính phủ trong đường lối Quốc gia.

Trong bước Thù đồ để phát triển Bản sắc riêng, Hoa Kỳ có hai đảng Cộng hoà và Dân chủ, nhưng họ được Đồng quy trong Tinh thần của bản Hiến Pháp, mà Hiến pháp là hiện thân của tinh thần: Bác ái Công bằng và Tha thứ. Đó là gốc Đồng quy của Dân tộc Hoa Kỳ.

Hai đảng đóng vai trò cặp đối cực luôn tương thối (cùng đấu tranh với nhau theo tinh thần Hiến pháp) với nhau để đi đến chỗ đồng thuận từng vấn đề quốc gia dựng đạt thế cân bằng mà tiến bộ (check and balance), do đó mà khi gặp bế tắc họ vẫn tìm cách vượt qua được, do không buộc phải Thượng đồng để nhất trí một chiều như chế độ CS , con người chỉ đi bằng một chân, nên khi vấp ngã, bị hỏng căng mà đổ từng mảng như CS quốc tế!.

III.- Đa Nguyên đa Đảng

Trong phong trào đấu tranh cho nền Dân chủ nước nhà, người ta hay hô hào Đa Nguyên đa Đảng, nhưng chưa ai bảo là những nguyên nào, nếu những người theo Tàu thì Tàu nguyên, theo Liên Xô thì Liên Xô nguyên, cả hai đều từ Xít Mao Hồ thuộc cùng một lũ, nên cùng nhất nguyên: Nguyên Hận thù, dùng bạo lực để cướp bóc, giết đồng bào và bán nước. Vì thế nên đảng CSVN chống đa nguyên đa đảng, vì nếu có nhiều đảng thì làm sao mà Độc Quyền Độc Lợi dành cho một mình đảng CSVN, khi đã cướp được thì phải bảo vệ mạng sống và của ăn cướp nên phải duy trì độc trị, do đó mà chống đa đảng? Vì Độc đảng là để làm ăn theo lối Tham tàn và Cường bạo, muốn cường bạo phải có nhiều mưu gian để đối trắng thay đen, nên phải lừa bịp, đối với thành phần hiểu biết thì vu vạ cáo gian để giết mà cướp, với lớp dân nghèo ít học thì lừa, nói ngược cũng ừ mà nói xuôi cũng vâng, nếu có cứng đầu thì thắt bao tử lại như kiểu tem phiếu thì phải tuân theo.

Trong phong trào đấu tranh Dân chủ các nhà đấu tranh thường đòi hỏi CSVN phải chấp nhận đa nguyên đa đảng để có thể lập ra nhiều đảng, có được Tự do đấu tranh với các đảng khác mà tiến bộ, nhưng CS là chế độ ngu dân và bản cùng hoá để cho dễ cai trị, đàn áp mà bóc lột, thì cho phép đa đảng là tự sát..

Đến đây chúng ta có hai thắc mắc: Khi nói tới đa nguyên mà chưa ai nói tới nguyên nào và các nguyên đó làm sao để giải quyết vấn đề Đoàn kết Dân tộc?

Nếu là Mác Mao nguyên thì đi theo Hồ mà cướp và bán nước, nếu theo Mỹ nguyên, Nga nguyên, Pháp nguyên, Vô ý thức nguyên, mà quên tìm Gốc đồng quy hay Chủ đạo dân tộc thì mỗi đảng một phương, các nguyên theo những hướng khác nhau, chỉ kéo con Thuyền quốc gia chạy lộn quanh mà không nhích lên được một bước, vì nguyên này triệt tiêu động lực nguyên kia, hai nửa động lực lại không gì hơn là tranh hùng tranh bá riêng thì lại xé tan Dân tộc ra từng mảnh! Nếu chưa bỏ được lối “ khôn Độc đại Đàn ” để “ Tham Dĩ bỏ Mâm ” thì đừng nói tới đoàn kết Quốc gia! Không có đoàn kết Quốc gia thì Quốc gia cứ đi vào hỗn loạn!

IV.- Nhất nguyên Lương cực

Nếu đa nguyên được xếp thành Lương cực như Hoa kỳ để biến thành cặp đối cực, hai bên đấu tranh với nhau trong Tình thần Hiến pháp để đạt thoả thuận chung thì sẽ đưa tới Tiến bộ và quân bình động theo Dịch lý, thì khi đó mới có đủ Nội lực mà xây dựng và bảo vệ nước. Nhờ nhất nguyên trong Hiến pháp mà giữ được sự đoàn kết Quốc gia. Hiến pháp là phương thể tích cực đem Tinh hoa của tôn giáo vào Đời hay đem Đạo vào Đời.

Nhất nguyên Lương cực của Dân tộc chúng ta giúp chúng ta hiểu được hai thứ Tự do mà chúng ta hằng mong đợi:

Tự do hàng Đọc là thứ Tự do hướng tới Vô biên của nguồn Tâm linh để trau dồi Nội lực:

Hoặc Nguyên của Kitô giáo: Bác ái, Công bằng và Tha thứ.

Hoặc Nguyên của Phật giáo: Từ Bi, Trí huệ, Hỷ xả.

Hoặc Nguyên của Nho giáo: Nhân, Trí, Dũng.

Hoặc Nguyên của Tự do sống theo Lương tâm trong sáng của lớp người gọi là Lương. Tất cả đều gặp nhau trong Tính Bản nhiên của Cộng đồng Nhân loại, nên “ Vạn giáo nhất lý ”

Tất cả các Nguyên đều có **bản chất Hoà bình**, nên có khả năng kết hợp được mọi người dân với nhau theo nguồn Tâm linh, đây là thứ **Tự do thuộc Gốc Nhân quyền**.

Do đó cần phải có Tự do Tôn giáo và Văn hoá để un đúc Nhân quyền.

Còn thứ **Tự do hàng Ngang** khi sống ngoài Xã hội. Đây thứ Tự do bị hạn chế bởi Tự do của những người khác, nên có tính cách tương đối, đó là **Tự do của người công dân gọi là Dân quyền**, là Quyền về Nhiệm vụ và quyền lợi trong cộng đồng Dân tộc, trong này **quyền Tự do tương đối và quyền Tự hữu là nền tảng của chế độ Dân chủ**, nếu quyền Tự hữu bị tước đoạt thì Nhân quyền cũng bị thủ tiêu luôn như trong chế độ CS. Lại nữa nếu không có Tự do hàng Đọc thì người Dân không đủ dũng lực để thực hiện tốt Tự do hàng Ngang. **Nhân quyền là gốc của Dân quyền**.

Tổ tiên chúng ta đã cung ứng cho chúng ta một nền tảng **Nhất nguyên Lương cực**: Đó là **Lương cực Tiên Rồng** để trau dồi bản sắc riêng, rồi Đồng quy về **Nhất nguyên**: “ **Nhân, Trí hài hoà** ” hay “ **Tính Lý tương Tham** ”, hầu sống Hoà mà Hợp với nhau, nhớ đó mà có Dũng lực, vì thiếu Dũng lực của toàn dân, nên chúng ta chưa xoay chuyển được tình thế.

Tiên Rồng hay Nhân Nghĩa là Gốc Đoàn kết Dân tộc, dầu cho có đến Bách nguyên mà giữ được Gốc Tình Nghĩa, Gốc Đồng bào thì mọi con Dân vẫn keo sơn gắn bó với nhau không thể tách rời như hạt nếp tan nhuyễn vào nhau trong Bánh Chung Bánh Dầy. Đừng có dị ứng với Danh từ mà ngộ nhận, quan trọng là việc hiểu biết và thực hành có đi đôi không, chứ cứ loa như CSVN thì hiểu biết để làm gì?

Sỡ dĩ đã bao nhiêu năm nay chúng ta cứ quên Gốc, cứ hò hét đoàn kết mà chẳng ai quan tâm thực sự liên kết với nhau, do đa số chúng ta đã lạc mất Hồn Nhân Nghĩa hay Tình Nghĩa Đồng Bào. Xin đừng khinh thường cái gốc Bàn thạch này! Cha ông chúng ta không có quê mùa lạc hậu trong Tình Nghĩa như chúng ta tưởng!

Vậy đòi hỏi đa nguyên đa đảng để phát triển bản sắc riêng của mình, để mỗi người chuyên môn một thứ cho rộng và sâu thì rất cần thiết và rất hay, nhưng nếu không có điểm Đồng quy để kết hợp làm Một thì sẽ bị phân hoá mà tan đàn xẻ nghé như ngày nay, thì Đa nguyên Đa đảng lại cũng tự sát như Độc đảng.

CSVN đã bỏ Gốc Tiên Rồng, Gốc Nhân Nghĩa, rước Mác Mao lên bàn thờ mà làm Nô lệ ngoại bang, nhất là kẻ thù truyền kiếp Tàu cộng, nên mới giết và Cướp Đồng bào, trước tội ác tày Trời, CSVN đang lấy “thúng Đảng” úp “Voi tội ác” bằng cách kịch liệt bảo vệ vai trò lãnh đạo của đảng! Trước nguy cơ đảng vong, các trí thức CSVN cũng như một số tướng tá toàn là đỉnh cao trí tuệ, toàn là GS. TS, tuy Xác đang sống dưới thanh thiên bạch nhật của thế kỷ 21, nhưng Trí vẫn còn là những TRÍ NGŨ, tư tưởng còn vùi sâu trong hang PÁC BỐ, vì những lời nói bảo vệ đảng ngớ ngẩn, chúng tự chửi bới nhau san sát.

Còn Nguyên của CSVN, của Xít, Mao, Hồ có nguồn từ Satan, nguồn của Hận thù, cướp bóc, giết chóc và phá hoại.

Nếu chúng ta bỏ quên cái Nguyên, tức là nguồn Gốc của con Người và Dân tộc thì chúng ta khó mà thành công trong việc Cứu Dân cứu Nước!

V.- Câu chuyện sửa đổi Hiến pháp của đảng CSVN.

Mới đây, có một số Trí thức của Đỉnh cao trí tuệ nhân loại của đảng CSVN họp Bàn về việc **bảo vệ thứ Hiến pháp bảo vệ độc đảng**, họ chỉ có mục đích là giữ Độc đảng, không những để Độc Quyền và Độc Lợi, mà nhất là để che tội ác mà đảng CSVN đã gây ra cho dân tộc Việt Nam gần Thế kỷ.

Xin đọc hai bản tin đính kèm cuối bài để thấy những vị cao cấp của CSVN lý luận những cuội trong hang Pác Bó để lừa dân mà bảo vệ đảng!

Đại khái như hai mail dưới đây, và (1) và (2) cuối bài.

“ Không nên mơ hồ về đa nguyên, đa đảng' ”

Bác bỏ các ý kiến về đa nguyên, đa đảng, nhiều đại biểu cho rằng, không nên mơ hồ về chế độ này mà nên giữ con đường độc lập dân tộc và CNXH, giữ vững lòng tin vào sự nghiệp đổi mới mà nghị quyết Đại hội 6 đã vạch ra từ năm 1986.

'Vì dân nên phải hiến định điều 4'

Thời điểm chín muồi xây dựng luật về Đảng
Hiến pháp nên đề cập về Đảng thế nào?

- Cũng như :

3 câu hỏi về kiểm soát quyền lực:
Làm rõ cam kết pháp lý của Đảng trước dân
Thời điểm chín muồi xây dựng luật về Đảng
Hiến pháp nên đề cập về Đảng thế nào?"

Chúng ta không có thì giờ để bàn những điều mấy ông CSVN nói những bàn cuối, chúng ta cứ bàn mấy vấn đề theo quan điểm của chúng ta thì vấn đề những cuối sẽ rõ ra như ban ngày. Quay đi quay lại cũng chỉ có mấy vấn đề sau: Đảng CSVN và con người CSVN, cách giải quyết vấn đề công bằng xã hội, và việc duy trì điều 4 Hiến pháp năm 1992.

VI.- Đảng CSVN: Nô lệ Nga và Tàu

Liên Xô xuất cảng cách mạng “ vô sản chuyên chính “, vì dựa vào công nhân, còn Tàu thì xuất cảng Cách mạng “ Dân chủ nhân dân chuyên chính “, vì dựa vào Nông dân. Bản chất của cách mạng vô sản là cực kỳ bạo động, động lực của cách mạng vô sản là Hận thù, lợi dụng chiến tranh để làm cách mạng, sách lược của Cách mạng là đại Bịp bằng Nhân danh, lý tưởng của cách mạng là đơ quả đấm để uy hiếp đối phương, mục tiêu của cách mạng là phá sạch để cướp hết.

Đảng CSVN là tên chạy cờ của Quốc tế vô sản, làm cách mạng mà chỉ xuất có Vốn Nước Bọt, còn mọi thứ từ Lý thuyết đến Chính sách quốc gia cùng mọi Phương tiện nhất là phương tiện gây chiến để làm cách mạng vô sản đều nhờ Liên Xô nhất là Trung cộng. Cái ngu nhất của CSVN là làm tôi đòi cho Kẻ thù truyền kiếp để bị lừa cho Mặc Nợ hai cuộc chiến giết Đồng bào, mà bị Tàu cộng lấy vòng Kim Cô Xiết Nợ bằng cả Quốc gia, tất cả là do : “ Ngu, Tham: Nghèo mà Ham “.

VII.- Mục tiêu của đảng CSVN

Đảng CSVN là quân chạy cờ của CS Quốc tế, và nhất là Chư hầu hay tôi mọi của Trung cộng. Tuyên ngôn của quốc Tế CS hô hào những người Vô sản trên Thế giới hãy đoàn kết lại, chống chủ nghĩa tư bản, nếu được thì được cả thế giới, mà có mất thì chỉ mất xiềng xích.

CS Quốc tế hô hào những người vô sản thế giới đoàn kết lại, dùng sức mạnh Hận thù để cướp chính quyền, xoá bỏ Bất công Xã hội, bằng cách cào bằng mọi thứ từ Thượng tầng kiến trúc đến Hạ tầng cơ sở của Quốc gia cho là chật hẹp để đi vào Quốc tế rộng lớn hầu xây dựng một Xã hội hoàn toàn mới mệnh danh là Thiên đường Trần gian, trong đó “ mọi người được làm theo khả năng hưởng theo nhu cầu”.

Một xã hội nghe ra thật lý tưởng, nhưng lý tưởng chỉ có trong giấc mơ hảo của người CS, vì đó chỉ là khẩu hiệu đại bịp mà thực tế là ngu ngốc chẳng biết gì đến con Người và Xã hội.

Để đi làm cách mạng Vô sản, mà chẳng hiểu cách mạng là gì nên mọi thứ từ Chủ thuyết đến Phương tiện cùng sách lược đấu tranh, nhất là mưu gian giết người cướp của, tất cả đều lệ thuộc vào Liên Xô và Tàu, mà Tàu là kẻ xâm lăng Việt Nam từ hơn 4 ngàn năm nay, nên VC đem thân làm Nô lệ, rước voi Tàu cộng về Dày má Tổ Việt , hết nhớ cây này

đến nhờ cậy khác trong các phong trào phá nát xã hội nhất là hai cuộc chiến tranh nguy tạo, nên ngày càng bị Tàu công xiềng vòng Kim Cô vào cổ, hết nhượng Đất nhượng Biển, đến nhượng các điểm chiến lược quốc gia cũng như các cuộc đấu thầu để đem dân Tàu cộng qua định cư chiếm những vùng quan trọng về chiến lược và kinh tế để chế ngự Nhân dân Việt Nam. Nay Trung cộng đã án ngữ mọi mặt, mọi lãnh vực, khi dân nổi lên chống Trung cộng thì VC một mặt tìm cách diệt các thành phần yêu nước, mặt khác giả vờ phản đối Trung cộng lấy lệ để giúp Trung cộng có thời gian thiết lập các cơ chế xã hội trên vùng cướp đoạt, xem như sự đã rồi, khi đã có cơ chế hành chánh trên lãnh hải Việt Nam thì ai đến đuổi chúng mà lấy lại.

Tóm lại:

Trong khi “ CS quốc tế được rồi mất cả thế giới “, thì CSVN vẫn kiên trì làm Nô lệ Tàu cộng, giúp Tàu cộng chiếm Quốc gia và xiềng Dân tộc vào hai tròng xiềng xích của Việt cộng và Trung cộng, Nhân dân được sống Tự do sống trong hỗn loạn như thời còn mộng muội. Nay chuột CSVN đã chạy cùng sào của Tội Ác, nếu không muốn quay lại sống với Nhân dân theo đường Nhân Nghĩa thì chỉ có rút xuống hố sâu!

VII.- Nguyên nhân Quốc nạn và Quốc nhục: Con người Kinh tế của Marx

Thói thường người ta cứ nghĩ đã sinh ra đã là người, sao lại bảo phải bàn đến chuyện làm người? Vì người ta chưa biết mình là ai, từ đâu đến và phải làm gì cho cuộc đời có ý nghĩa, giúp cho cuộc sống không những được tương đối hạnh phúc đời này và cả Hạnh phúc vĩnh cửu đời sau.

Marx định nghĩa con Người là một con vật kinh tế, Mao thì cố xoá Lương tâm con Người mà không xong, người CS chiến đấu cho lý tưởng con người Kinh tế vô lương tâm đó.

Kitô giáo thì con Người là con của đấng Cha lành trên Trời, để mọi người dưới trần thế phải “ vâng Ý Cha (Bác ái), dưới Đất (Thực hiện công bằng xã hội) cũng như trên Trời”, để thiết lập một thế giới Hoà bình.

Nho giáo có một định nghĩa chi tiết hơn về con Người: “ **Nhân giả kỳ Thiên Địa chi đức, Âm Dương chi giao, Quỷ Thần chi hội, Ngũ hành chi tú khí.** “

Nhân giả kỳ “ Thiên Địa chi đức “ : Con Người là cái đức của Trời đất hay Tinh hoa của Trời Đất: tinh hoa của Trời thuộc Tinh thần, tinh hoa của Đất thuộc Vật chất, nên con người không những có có Tinh thần mà còn có cả Vật chất nữa, ngoài ra Tinh thần và Vật chất còn phải hài hòa tương xứng hay “ Tình Lý tương tham “

Vì là con Người kinh tế, và lại thuộc loại Tiên thực, nghĩa là ăn sẵn nên CS sống bằng cách cướp lấy mà ăn, không phải đổ mồ hôi sôi nước mắt, người CS chỉ dùng nước bọt đi rao cách mạng vô sản để chiếm tài sản, nên phải Giết người để Cướp.

Nhân giả kỳ: Âm Dương chi giao: Con người là nơi giao hội của Âm Dương, tức Trai Gái kết đôi làm Vợ Chồng, mà Âm dương hoà làm thành “ Đại đạo Âm Dương hoà”, tức là Vợ Chồng phải sống sao cho được “Thuận Vợ thuận Chồng “. Gia đình thuận hoà được dùng làm nền tảng cho một xã hội an bình.

Còn CS phá gia đình bằng cách đoàn ngũ hoá các giới, các thiếu nhi thì vào giới thiếu nhi quàng khăn đỏ, để đảng cướp quyền lãnh đạo, nên phá gia đình là phá nền tảng xã hội, tức cũng phá nền luân thường đạo lý, cũng như Tôn giáo để dấu nhem cái tội phá hoại mà ăn cướp.

Nhân giả kỳ Quý Thân chi hội: Con người là nơi gặp gỡ của Quý Thân, nên trong con người hai yếu tố Thận Ác luôn đấu tranh với nhau, giây này là Thánh, phút sau có thể thành Quỷ, vì vậy mà con người luôn phải tu thân để trau dồi Tư cách và khả năng, cá nhân thì tu dưỡng Ngũ thường hay Nhân Nghĩa, còn cộng đồng thì hành xử theo mối liên hệ Hoà Ngũ luân.

Người CS là con vật kinh tế vô lương tâm, nên chỉ mê mải đi tìm của cải nên quên nhiệm vụ làm người ăn ở công bằng với nhau. Người CS chỉ rặc có Quý mà thiếu Thân, mà Quý hay sài lang có cùng một bản chất, nên tàn ác và bạo hành, lấy việc giết người mà cướp của làm lý tưởng đấu tranh. Người CS Vô thần, nghĩa là con người không cần Tư cách và Khả năng, chỉ cần biết cách Bịp bằng nước bọt và bạo động để đạt mục tiêu. Đây cũng là lý do tại sao con Người CS cũng như con người theo văn hoá Du mục bạo động như các nhà cầm quyền Tàu qua các triều đại đều là Tham tàn và Cường bạo.

Nhân giả kỳ Ngũ hành chi tứ khí: Ta biết 4 hành xung quanh: Thủy, Hỏa, Mộc, Kim thuộc thế giới Hiện tượng, thuộc lãnh vực Hữu (Thủy: Nước: nguyên gốc của vạn vật: thủy vạn vật chi nguyên, nước đại diện cho Vật chất; Hỏa: Lửa : năng lượng, đại diện cho Tinh thần, Mộc: thuộc thảo mộc, đại diện cho Sinh vật, Kim thuộc khoáng chất đại diện cho Khoáng chất, tất cả tạo nên thế giới Hiện tượng). Trung cung hành Thổ không phải là Đất, mà là nguồn gốc của 4 Hành xung quanh, có tính chất dung hoá để giúp các cặp đối cực xung quanh giao hòa với nhau để tạo nên thế Quân bình Động mà Biến hoá, mà Tiến bộ và trường tồn. Thổ thuộc lãnh vực Vô, tức là nguồn Tâm linh, là nguồn Sóng và nguồn Sáng của các tôn giáo:

Nguồn Sóng là **Bác ái** của Kitô giáo, **Nhân ái** của Nho giáo, **Từ bi** của Phật giáo.
Nguồn Sáng là lẽ **Công bằng** của Kitô giáo, **Lý công chính** của Nho giáo, **Trí huệ** của Phật giáo.

Người CS Vô thần, không biết đời sống Tâm linh là gì, nên không chấp nhận Tôn giáo hay văn hoá Dân tộc, nên đầu quân làm nô lệ Quốc tế mà ăn cướp..
(Xin xem giải thích chi tiết bài Học hỏi Hiến pháp tiếp theo sẽ rõ hơn)

VIII.- Cội nguồn của người Việt

Nguồn gốc của con Người là Nguồn Gốc Tâm linh tức là nguồn Sóng và nguồn Sáng của các Tôn giáo cũng như nền Văn hoá Thái hòa về triết lý Nhân sinh của Tổ tiên Việt.

Vị trí của con Người là sống ở giữa Trời Đất, nhờ cách định bị này mà con Người không lệ thuộc vào Thiên hay vào Địa, giữ được thể tự Chủ của mình, nên phải tự Lực, tự Cường. Tuy thế nhưng cuộc sống luôn thuận với Thiên lý để tồn tại và phát triển.

Bản chất của con Người là vừa Thiện vừa Ác, nên phải tu thân theo nguồn Sống và nguồn Sáng tức là Nhân Nghĩa để giữ được thể tự Chủ mà sống Hoà với nhau.

Mục tiêu của cuộc sống chung là Hoà, khởi đầu từ Âm Dương hòa để lập cho được Tổ ấm Gia đình làm nền tảng cho Xã hội yên vui, vì Hoà là bản chất của Tôn giáo cũng như nền văn hoá Thái hoà Việt tộc, đó là nguồn cội của Hạnh phúc con Người. Hạnh phúc đời này thì tương đối, Hạnh phúc đời sau vì đạt tới Vô biên của nguồn Tâm linh nên Tuyệt đối.

Người CSVN có gốc từ Nga Tàu, có nguồn từ Satan Tham tàn và cường bạo, khi sống thì dùng nước Bọt để kiếm ăn bằng cách giết để cướp, lúc chết thì các hồn ma đưa nhau về thăm Mác Mao!

IX.- Con Người CS hay con người bị xoá Lương tâm của Mao

Con người CS theo Marx là con người Kinh tế, theo Mao là con người bị xoá Lương tâm, họ chỉ biết có Vật chất, sống giữa Trời Đất với một chân, nên “ Chân có Chặt, mà Đầu không Chăng “ nên Vô thân, không biết đến đời sống Tâm linh, mà còn chống đời sống Tâm linh, nên phá các Tôn giáo cũng như Đạo lý làm người của Dân tộc, chỉ nguy biện Nhân ái và Công bằng để giết Người để cướp Của làm lý tưởng.

*Con người CS chưa mở mắt ra là đã được nuôi dưỡng bằng **Hận thù**, mà Hận thì là sức mạnh của Bạo tàn như sài lang, chỉ có tác dụng phá hoại gây tang tóc cho Đồng bào và khôn nguy cho Dân tộc. Việc đầu tiên của CSVN là “ **CUỐP** “ **Chính quyền, rồi cướp mọi thứ bằng đủ thứ Nhân Danh**: Nhân Danh Độc lập, Tự do, Hạnh phúc, nhân danh Nhân dân, nhân danh Tôn giáo bằng Tôn giáo Quốc doanh, nhân danh Nhân đạo, nhân danh Công bằng Xã hội, nhân danh Văn hoá Dân tộc, nhân danh Hiến pháp, . . . tất cả mọi nhân danh đều là của CSVN, nhưng chỉ là hàm trú ẩn của VC, nhân danh nào cũng là bộ áo khoác để che bộ mặt Tham tàn và Cường bạo, nhờ nắp kín trong vỏ Nhân danh để cho người dân lầm tưởng là thứ thật mà thi thố mưu gian, mục đích duy nhất là để dành Độc Quyền để chiếm Độc Lợi. Thử hỏi có Nhân danh nào của đảng CS không hại con Người và Dân tộc không?*

***ĐỘC QUYỀN** là quyền được ngồi lên đầu Dân tộc nghĩa là đảng ngồi chồm hổm lên ba ngành của chính quyền, đó là ngành Lập pháp, Hành pháp, Tư pháp. Đó là lý do CSVN dành quyền Viết, Sửa đổi Hiến pháp, lật lọng đem Điều 4 vào Hiến pháp, nay đã rõ mặt đôi ta, bị nhân dân lừa ra khỏi chuồng điều 4, nên các đỉnh cao trí tuệ mới gồng mình cãi cối cãi chày để duy trì điều 4 Hiến pháp. Từ trước, nhờ âm mưu đó mà Bí thư ra lệnh được cho cả ba ngành Chính phủ tuân theo răm rắp, chẳng thế thì làm sao mà leo lên Đỉnh cao trí tuệ của Nhân loại, không những Tổng Bí thư mà đa số đảng viên đều là TS. PTS. GS. PGS. VS. TS.. . cũng thuộc một phường . Thế nhưng, đảng CSVN chẳng là cái gì đối với 90 triệu Đồng bào Việt Nam, chúng vừa ngu dốt vừa tàn ác, vừa gian ngoan xảo trá, cùng nhau lén lút đem điều 4 vào Hiến pháp để viện cớ nhân dân đã đồng ý cho CSVN ngồi lên đầu Dân để tự tung tự tác, nghĩa là đảng dùng luật rình để dành **ĐỘC LỢI**, nói rõ ra là ăn cướp mọi thứ của Nhân dân (Cướp và tham những) và Quốc gia (bán nước). Từ đây trở đi hễ ai đụng tới đảng là đụng đến tất cả mọi thứ Nhân danh, nên CSVN chỉ viện cớ phạm tội CS Nhân danh mà bỏ tù, giết chóc để đảng Độc trị mà dành Độc quyền và Độc lợi.*

Cái tuyệt chiêu của đảng CSVN là: Lời Nói và Việc Làm khi nào cũng trái ngược nhau, mọi lời đường mật của CS đều chết ruồi, nghe vậy mà không phải vậy, Nhân dân coi chừng mà chui vào tròng Bí thư mà bị xử lý không được xét xử.

Tóm lại con Người CS, con Người Bolchevick là con Người Kinh tế, lấy Vật chất làm lý tưởng tôn thờ, lấy Hận thù làm động lực cho hành động phá hoại,, lấy sự chém giết làm lý tưởng đấu tranh, lấy sự gian trá theo Nhân danh làm chân lý theo đuổi, lấy sự đau khổ Chung của đồng bào làm hạnh phúc Riêng cho đảng!

X.- Nguồn gốc Bất công Xã hội

Xã hội được tổ chức là để bảo vệ **Nhân quyền từ Góc Tâm linh**, và **Dân quyền nơi công bằng tương đối trong Xã hội** để mọi người sống Hoà với nhau mà xây hạnh phúc chung. Sống trong Xã hội thì Hạnh phúc riêng không thể tách rời ra khỏi Hạnh phúc chung.

Vì **Vạn vật đồng nhất thể**: mọi vật đều có cùng bản thể, đó là Vật chất và Năng lượng, nhờ đó mà **vạn vật tương liên**: mọi vật đều có liên hệ cơ thể với nhau, không những mọi người trên thế giới đều có liên hệ cơ thể với nhau, mà còn có liên hệ mật thiết với môi trường sống: môi trường ba động của sóng hay tần số, môi trường Tâm linh, môi trường Tư tưởng, môi trường Không khí, nước, đất. . Nếu nhân loại làm cho các môi trường nhiều loạn đánh mất Tiết nhịp Hòa của Vũ trụ (cosmic rhythm) tất nhân loại khó tránh khỏi nạn tàn sát nhau mà diệt vong!

Đức Giáo Hoàng Francis vừa cho chúng ta biết mối Tương quan của Ngài về Giáo hội của Ngài với người nghèo và ngay với cả với con chó.(xem dưới)

Khi lập thành Xã hội để mưu tìm Hạnh phúc chung thì con người phải tìm ra điểm chung tức là Góc Đồng quy của Dân tộc, để giúp Dân tộc đoàn kết với nhau, để chung Lòng, chung Trí và Góp sức để xây dựng Gia đình và Đất nước. Góc chung đó phải Công bằng và Nhân đạo đối với mọi người dân mới vững bền, vì ở những địa phương khác nhau, tuy danh xưng khác nhau, nhưng loài người sẽ gặp nhau nơi Tiềm thức cộng thông Nhân loại. Góc của Dân tộc Việt Nam được biểu trưng bằng Tiên Rồng hay Nhân Nghĩa” Nhân là yêu thương nhau theo nghĩa rộng và Nghĩa là lối ăn ở công bằng theo hai chiều Đi Lại, nên không thiên vị, không loại trừ bất cứ một ai trong Xã hội. Đây là gốc Bàn thạch của Dân tộc.

Gốc của con Người hay Nhân loại là Góc Tâm linh, Góc của Dân tộc bắt nguồn từ Góc Tâm linh, nói chung là nguồn Sống và nguồn Sáng: nguồn Sống để biết yêu thương nhau, nguồn Sáng để nhận ra lẽ Công chính ở đời. Đây là Thiên lý là luật từ Trời cao, không ai cưỡng lại được, con Người có quyền cưỡng lại hay tuân theo, mọi sự chọn lựa đều mang theo Hậu quả của nó, đó là luật công bằng từ Trời cao, luật đó là luật Giá Sắc: Ai gieo thì người đó gặt, Gieo thứ nào thì gặt thứ đó, Gieo một thì gặt trăm. Đó là lưới trời lồng lộng, tuy thưa mà không ai lọt lưới.

Đó là tính chất Liên đới về Trách nhiệm và Quyền lợi trong Nhân loại và Vũ trụ, Nhận và Cho phải cân bằng, Lấy vào quá nhiều mà không cho Ra tương xứng là trái luật (Law of receive and giving), nhà Phật còn gọi là Chấp Phá.

Vấn đề quan trọng nhất của Xã hội là phải hiểu căn kẽ về con Người, có hiểu về con Người mới thiết lập được Xã hội tương đối công bằng, Xã hội Bất công thì sinh rối loạn. Nạn Hồng thủy của thế kỷ 20 là do CS chẳng hiểu gì về con Người và nền tảng xã hội.

Con người được sinh ra chẳng ai giống ai, mỗi người một Tư cách và Khả năng khác nhau hay Tinh thần và Vật chất khác nhau: Về tinh thần Người thì thông minh mãi tiếp, kẻ thì trung bình, người thì ngu đần dốt nát; về Vật chất người khoẻ mạnh, kẻ thì yếu đau thậm chí có người tàn tật. So về vật chất người thì làm mỗi giờ được hàng trăm hàng ngàn, người thì làm ra vài đồng, kẻ thì không làm được đồng nào, so về quyền Tư hữu thì làm sao mà trách người giàu kẻ nghèo, Trời sinh ra thế cứ bắc thang lên hỏi ông Trời mà đòi công bằng, nhưng Trời có bao giờ nói (Thiên hà ngôn tai), thì lên Trời mà làm cách mạng vô sản. Tại sao không hỏi những người trong Trung Ương của CSVN chỉ lấy nước Bọt nói Láo làm càn mà có tiền muôn bạc triệu, thì cứ đem của cướp đó ra mà lập công bằng xã hội.

Vì Vô thần nên ngu đần và lú lẫn, không hiểu mình chỉ là con người Bất toàn, vì chối Thần linh nên rặc quỷ Satan, không muốn Làm nhỏ mà Ham ăn to. Tuy Đế quốc thực dân gây Bất công, nhưng loại Tham, Sân, Si và ngụy biện như, Stalin, Mao Trạch Đông, Hồ Chí Minh đâu phải là con người hiểu được con Người và Xã hội nên làm càn.

Vì con người bẩm sinh bất toàn và không công bằng, nên không có công bằng xã hội tuyệt đối, vì Bất toàn nên mỗi người đều phải thuận theo luật Trời mà sống, để tồn tại và phát triển, nếu ngược lại thì tiêu vong (thuận thiên giả tồn, nghịch Thiên giả vong).

Luật Trời là gì? Cứ nhìn ra quanh mình thì thấy ngay: Gió thổi từ áp suất cao tới thấp, Nước chảy cũng không từ thấp lên cao, chỉ có biến hoà như hơi nước (làm cho nhẹ gánh) mới bốc lên như vậy, dòng điện cũng từ điện thế cao xuống thấp, nhờ sự chênh lệch đó mà có sự biến hoá giúp cho sự sống muôn loài tiến triển mà trtrường tồn.

Đó là tiến trình làm Hòa của Vũ trụ.

Trong cuộc sống con Người cũng vậy, con người phải lấy Tình Thương thay cho Hận thù, lấy Nhiều bù cho Ít, lấy To bù Nhỏ, đây là ý của Thiên Chúa cho con người có cơ hội đi vào nguồn Tâm linh mà trau dồi Nhân phẩm. Câu chuyện trong tân Ước người chủ giao cho đầy tớ người thì 10 lạng, người thì 5, 3, bảo đem làm lời, 10 lạng, 5, 3 lạng đó chính là sự Phú bẩm của Thượng đế vào Tinh thần và Vật chất của mỗi con người, mỗi người phải làm lời tức là phải Vi nhân để trau dồi Tư cách và Khả năng, cái phẩm giá của mỗi người trước mặt Thiên chúa, là “ Tỷ lệ làm lời về Nhân cách “ trên số lạng nhận được, chứ không y lại vào số lạng có nhiều hay ít (Thiên bẩm) mà hiếp đáp nhau, hay dành vị thế ở trên và ở ngoài dân tộc. Trong khi các nhà làm Chính trị phải thiết lập công bằng xã hội tương đối “ (xem ở dưới) thì các Tôn giáo lại làm thêm việc Bác ái để tỏ tình Liên đới theo Ý Chúa. Đức Giáo Hoàng Francis vừa tuyên bố trong cuộc họp báo: “ **A poor church and a Church of the poor** “ cũng như khi Ông Forlani xin Ngài ban phép lành cho Vợ và Con ở nhà thì Ngài còn nhắc cho cả con chó nữa “,” Forlani said afterward. **"I asked for a blessing for my wife and daughter at home. He added 'a blessing for the dog too' and bent down to bless it."**

Đó là Tinh thần Liên đới từ Lòng Bác ái.

Vì sự dưng như Bất công nơi Bản chất con người mà có tình trạng trong xã hội có” kẻ ăn không hết, người lần không ra “. Kẻ giàu một mặt cũng nhờ Thiên bẩm, mặt khác nhiều kẻ cũng dùng ưu thế của mình về tiền bạc và quyền thế mà áp bức bóc lột kẻ nghèo, nên giàu thêm, đó mới là bất công, vì thế cho nên không thể cào bằng tài sản hay tước quyền Tư hữu bỏ vào công hữu để cho đảng Quản lý. Khi bị tước mất quyền Tư hữu là mồ hôi nước mắt của người ta là trọng tội, vì biến con người thành súc vật, việc này không những chống con Người mà chống cả Thiên lý nữa. Đảng CSVN đang Gặt những gì mà họ đã gieo từ năm 1930 (Nghệ An đỏ) tới nay. Chưa có cái ngu nào và cái độc ác nào bằng cái ngu và cái ác của CSVN. Trong Xã hội ai đàn áp bóc lột bất công thì có luật pháp công minh mà xử từng vụ, không có vụ vạ cáo gian mà giết để cướp tập thể. Vậy bây giờ mấy người CS tham những đem nhau ra mà hỏi tội nhau mà lập lại công bằng Xã hội đi. Mấy ông TS, PTS, GS. PGS. VS. TS đem đỉnh cao trí tuệ của mình mà phân biện mà cứu lấy đảng ăn cướp đang rã đám !!!

Còn những người giàu tiền muôn bạc triệu cũng phải lưu tâm giúp đỡ làm giảm bớt hố phân cách Giàu Nghèo trên thế giới, vì nếu cứ để cho Hố phân cách Giàu Nghèo quá lớn thì lại có nạn hồng thủy thứ 2, người nghèo lại chẳng để cho mấy ông nhà giàu yên thân, vì “ Bò chết thì Trâu cũng bị lột da”, nhất là phải trút bớt gánh nặng để cho “ Lạc đà qua được trôn Kim “. Hoặc giàu hoặc nghèo mà đánh mất tình Liêm đĩnh với nhau tất sẽ sinh ta hỗn loạn làm mất hạnh phúc chung.

XI.- Cách thiết lập công bằng Xã hội của Tổ tiên Việt và Hoa Kỳ

Này đây, do sự Thiên bẩm khác nhau, nên có sự bất công, không có lý gì để làm cách mạng triệt mà ăn cướp tập thể.. Xin các TS. PTS. GS. PGS. VSTS. ..lắng tai mà nghe cho tỏ tường, nhưng nhớ mang theo con Tim, nếu quên mang theo thì xin đừng có nghe, vì có nghe cũng chẳng hiểu: Vì bẩm sinh con người không công bằng, nên Xã hội sinh ra bất công, nên không có công bằng Tuyệt đối, mà chỉ là Tương đối, nên không thể cào bằng, mà phải mở mắt ra mà nhận ra Thiên lý, mà Tu thân, tức là tu dưỡng Lòng Nhân ái để yêu thương chứ không Hận thù con người, và trau dồi lý công chính để biết cách ăn ở “ Phải Người phải Ta”, có làm việc này thì con Người mới có nhân phẩm, đó là sứ mạng “ Vi Nhân” khó khăn nhất, chứ không thể cố võ lòng Hận thù, và dùng bầu Nước Bọt mà làm cách mạng vô sản. Trước tình trạng bất công Xã hội thì các nhà làm Chính trị phải làm sao mà giải quyết cho ổn thỏa, trước tiên phải bỏ tính cực đoan cũng như lối cai trị Thượng đồng và Nhất trí, vì thứ Duy lý cực đoan đó là tai vạ của nhân loại.

Để giải quyết, Tổ tiên Chúng ta đã có chế độ Bình sản, tức là chế độ lấy Công hữu bù cho Tư hữu để giúp những người thấp kém, tàn tật, cô nhi quả phụ bằng cách cung cấp cho họ một số công điền công thổ để tự canh tác lấy mà sống, không như CSVN lấy tem thực phẩm để áp bức và bóc lột dân, còn những người tàn tật không tự canh tác được thì cho rong canh nghĩa là cho người khác canh tác lấy hoa lợi để sống, việc lấy công hữu (công điền công thổ) để điều chế với Tư hữu, có mục đích là bảo vệ quyền Tự do và cuộc sống có nhân phẩm cho mọi người , tuy có người giàu kẻ nghèo, nhưng hố phân cách Giàu nghèo không quá lớn, làm việc đó là Thuận Thiên. Tuy còn ở thời kỳ nông nghiệp thô sơ, nhưng cách giải quyết đó là nhờ sự hiểu biết nền tảng của con người và xã hội.

Vì phải đương đầu với nhiều cuộc chiến với Tàu cũng như Pháp thuộc mà dân tộc Việt Nam ngày càng sa sút, để cho Miền Nam thuộc địa của Pháp có địa chủ có ruộng vườn cò bay thẳng cánh! Tổng thống Ngô Đình Diệm đã truất phế ruộng đất của địa chủ (mua bằng công khổ phiếu) miền Nam để cho người cày có ruộng là sách lược giải quyết bất công xã hội, tuy mới chỉ là bước đầu. CSVN đã làm cho VNCH sụp đổ kéo theo tình trạng đại bất công ngày nay.

Trong các nước Tư bản nhất là Hoa Kỳ là một nước Kỹ nghệ tân tiến cũng có chính sách giải quyết bất công xã hội bằng cách đánh thuế Lũy tiến , trích một số quỹ để thiết lập quỹ An sinh xã hội để giúp những người tàn tật cũng như những người có lợi tức thấp được cung cấp một số tiền hàng tháng, bảo hiểm y tế cũng như huấn nghệ để cho ai ai cũng có điều kiện sống xứng với Nhân phẩm, chẳng ai bắt nạt ức hiếp ai. Tuy chúng ta phải hết sức làm cho mỗi ngày được khá hơn, nhưng không thể đem tư tưởng tuyệt đối vào đây, chỉ có những người biết bám vào gốc Tâm linh, phải có Lòng rộng Trí sâu với Tâm hồn cởi mở mới làm nổi, không những trong lãnh vực xã hội, mà ngay trong cuộc sống hàng ngày với nhau, cách hành xử công bằng rất phức tạp và khó khăn. Vì sự công bằng tương đối tùy theo tâm tình từng cá nhân, từng địa phương, từng hoàn cảnh, từng sự việc mà hành xử sao cho tránh khỏi cảnh bất hòa. Phải có Tâm rộng lượng và Lý hành xử Hai chiều mới đạt được.

XII.- Cách giải quyết Công bằng Xã hội của CSVN

Trong các phong trào cải cách xã hội, đảng CSVN cao rao: “ Vì lòng Nhân đạo mà đảng CSVN lãnh đạo nhân dân đập đổ chế độ phong kiến, để thực hiện công bằng xã hội. CSVN đã cào bằng mọi thứ của quốc gia từ Hạ tầng cơ sở đến thượng tầng kiến trúc ngàn đời của Tổ tiên, để xây dựng một xã hội công bằng, nên phải tịch thu của Địa chủ rồi Phú và Trung nông cũng như Công thương nghiệp đem Tư hữu vào Công hữu để làm ăn bằng tập thể. Trong miền Nam thì CSVN lại dùng vùng Kinh tế mới để cướp va Trại cải tạo để giết bớt kẻ thù. Nhưng khôn thay, họ toàn là những người không có Tư cách và thiếu khả năng, không hiểu con người là gì và biết công bằng xã hội như thế nào, nhưng hiểu biết và khả năng này họ đâu cần, vì mục đích của họ là “ Trả thù vay “ cho Marx cho Stalin, Mao Trạch Đông “để mà ăn cướp “. Khí phá mọi sự và cướp xong thì không còn biết làm gì nữa, nên đem thân làm tội tớ cho kẻ thù truyền kiếp để không những gieo đại họa cho Dân tộc, mà chính họ đang bắt đầu trả Món Nợ khổng lồ mà Cha ông họ và họ họ đã Vay của Nhân dân VN!

Đó là lý do đảng CSVN cứ võ ngực tư hào về sự lãnh đạo tài tình và óc sáng tạo của mình, nguyên nhân là ở cấp Tự Ty nên thăng cấp quá Tự tôn!

Tóm lại, là thằng đui lại “ Ngụ và Tham “ mà dốt thằng mù, nên đảng CSVN đã giải quyết nạn Bất công Xã hội bằng một thứ Bất công hơn ngàn lần! Còn chuyện rước voi về dây xéo Đồng bào và Bán nước là vấn đề khác còn vô cùng hệ trọng!

XIII.- Kẻ thù của đảng CSVN

Vì từ ngày được khai sinh đã mang sẵn tinh thần Nô lệ, nên đảng VN đã đem thân làm Nô lệ cho Liên Xô và nhất là Tàu cộng, được hấp thụ nguồn Hận thù từ đồ tể Stalin và Mao Trạch Đông nên nhìn mọi Đồng bào VN đều là kẻ thù, được sự giúp đỡ và chỉ đạo

sát sao của Tàu cộng, nên từ năm 1951 trở đi (Sau Chiến dịch khai thông biên giới Việt Trung) đảng CSVN bắt đầu tận diệt kẻ thù để phục vụ Nhân dân hoang tưởng, nhằm cung phục vụ Thiên triều. Sau đây là những kẻ thù đảng CSVN đã tiêu diệt được:

Trước hết là loại trừ những người Quốc gia yêu nước như Cụ Phan Bội Châu . . và vô số những người Trí thức cũng như những đảng viên đảng phái khác, ngay cả những đảng viên CS thuộc đế tư Quốc tế như Phan Văn Hùng, Tạ Thu Thâu. . . đảng CSVN đều trừ khử hết ráo.

Diệt trừ các Tôn giáo, bằng cách tịch thu đất đai cùng các cơ sở để hết phương tiện sinh hoạt cũng như hãm hại hàng giáo phẩm cùng giáo dân để cho chết dần mòn, vì tôn giáo là cái gai nhọn, là chứng tá tố cáo tội ác của CSVN.

Giết những thành phần tinh hoa của nông nghiệp như Địa chủ, phú nông, thành phần tinh hoa trong Công Thương nghiệp ở miền Bắc, rồi Quân Cán Chính VNCH ở miền Nam .

Giết hàng triệu thanh niên trong hai cuộc chiến nguy tạo để làm cách mạng vô sản “ nhất là cuộc chiến “ Sinh Bắc tử Nam ”.

Bóc lột Dân oan đang kêu oan hàng mấy thập niên, đó là những Nông dân, thành phần cột trụ của đảng đã nuôi dưỡng bao che đảng viên CS thời còn ẩn núp trong hang, cũng như có công lớn đưa đảng lên ngôi.

Bóc lột những Công nhân, thành phần cột trụ khác của đảng CSVN, ăn chặn tiền lương công nhân trong nước, và đem công nhân bán sức lao động và bỏ chợ khắp nơi trên thế giới.

Nay giết hại thêm thành phần yêu nước chống Trung cộng và chống đảng tham những để tránh họa và việc dâng nước cho Tàu cộng được trót lọt.

Lừa bịp và dày ải toàn dân trong 68 năm nay để biến Việt Nam trước đây là nhất nhì Á Đông, nay trở thành nước đội sổ trên thế giới về mọi mặt, nhất là vì đói khổ nên đa số đã trở thành đạo tặc như đa số đảng viên CSVN.

Vậy trong các thành phần Sĩ, Nông, Công, Thương của VN, còn sót ai là không là kẻ thù của đảng CSVN? Thừa số đó chọn lọc lắm, nên chỉ có chừng mấy trăm tên trong bộ chính trị, không may, nay chính mấy tên đầu sọ đến lúc cũng đều thấy nhau là kẻ thù, nên cũng đang dùng nhiều độc chiêu hãm hại nhau.

Thế là, với nhãn quan kẻ thù của cách mạng vô sản, đảng CSVN đã lần lượt có công giết và cướp sạch mọi kẻ thù! Vậy còn ai là Nhân Dân? Thừa còn đảng, vì Nhân Dân và đảng chỉ là một, vậy đảng còn những ai, thừa còn lại bóng ma Hồ Chí Minh hay Hồ Tập Chương đang đêm lảng vảng khi thì nơi vườn hoa Ba Đình, khi thì ở hang Pác Bó!

Đó là sự thật về đảng CSVN mà thế hệ trẻ nên biết!

Nay các đỉnh cao trí tuệ của đảng CSVN đang kiên trì chữa ngôi nhà đảng đang bùng cháy, do ngọn lửa cách mạng Tự do dân chủ châm môi.

XIV.- Những đỉnh cao trí tuệ của đảng CSVN bảo vệ điều 4 Hiến pháp năm 1992.

Nay các đỉnh cao trí tuệ của đảng CSVN đang kiên trì chữa ngôi nhà đảng đang bùng cháy, do ngọn lửa cách mạng Tự do dân chủ châm môi.

Khi hồn ma HCM lảng vảng trong hang Pác Bó ám ảnh, các TS. PTS. GS. TS. PGS.TS ra sức cường điệu: Đảng là Dân, Dân cũng là đảng, cả hai là một, còn ông Tổng thì

phán lời đe dọa xử lý: Ai đụng tới đảng là đụng tới Dân, mà đụng tới Dân là suy thoái chính trị, tư tưởng, đạo đức. Vì là đảng trưởng là lãnh đạo tối cao nên Dân chủ tập trung ngược đầu, Văn minh hơn triệu lần Dân chủ Tư bản, nên khi ai đụng tới Dân là xử lý ngay, chẳng cần xét xử lời thôi. Chúng ta hãy nghe những lời cường điệu của trí thức hang Pác Bó:

GS.TS Hoàng Chí Bảo Trung tướng, ủy viên Hội đồng Lý luận TƯ ; **TS Nguyễn Tiến Bình**, nguyên Chính ủy Học viện Quốc phòng bổ sung ; **Trung tướng Hồng Cư** nguyên Phó chủ nhiệm Tổng cục Chính trị; **Ông Cao Đức Thái**, nguyên Viện trưởng Viện Nhân quyền, Học viện Chính trị - hành chính quốc gia Hồ Chí Minh *khẳng định như đỉnh đóng cột cầu:*

“ Đảng với dân là thống nhất, phủ nhận Đảng tức là phủ nhận vai trò của dân. Vì dân mà phải bảo vệ Đảng, phải hiến định điều 4.”

Rõ ràng Dân với Đảng, Đảng với điều 4 Hiến pháp đều chỉ có một danh - Nhân danh-, cả ba được đảng nhồi thành một đồng vĩ đại như Bác Hồ, không ai có thể chia cắt, sông có thể cạn núi có thể mòn, nhưng chân lý của bóng ma Hồ Chí Minh không bao giờ thay đổi!

Vì thế nên đảng phải: Làm rõ cam kết pháp lý của Đảng trước dân. Thời điểm chín muồi xây dựng luật về Đảng. Hiến pháp nên đề cập về Đảng thế nào?

Do đó không có mơ hồ về chuyện Đa nguyên đa đảng, nên Dân phải Hiến định cho được điều 4 Hiến pháp. Đó là lời khẳng định của các tướng lãnh Quân đội nhân danh Nhân dân toạ đàm về phương pháp chữa ngôi nhà đảng đang bị ngọn lửa Dân chủ thiêu đốt.

Liền đó, **hồn ma Hồ Tập Chương** lại lảng vảng nơi Ba Đình lấy ám khí xúi tốp khác **cưỡng hành**: Một số nơi trong nước đảng cho in phiếu trưng cầu Dân ý đưa về các Tổ dân phố phát cho từng gia đình lấy Ý kiến, sau một hai ngày Tổ trưởng đến nhà lấy. Ai cũng biết trước đây Tem phiếu thực phẩm là cái kìm, Tổ Dân phố qua hộ khẩu là cai kẹp, sống giữa hai cái kìm kẹp đó thì người dân nào chẳng dại gì mà không nhất trí với đảng, không nói đến kết quả 99.99% mà 199.99% cũng có dư.

Các đại biểu quốc hội – nhân danh đại biểu của dân- họp bàn cứu đảng, hầu hết đều nói đa số người dân đều không muốn bỏ điều 4 Hiến pháp. Các Tướng lãnh trong Quân đội cũng họp bàn, không thể phi chính trị hoá Quân đội vì bóng ma bác Hồ bảo: Quân đội phải bảo vệ Đảng để đảng xiết cổ dân, nhưng Dân phải nuôi đội!

Còn Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Sinh Hùng đi Nga cầu cứu mới về.

Có điều trở trêu là : Ngôi nhà đảng bốc cháy tự bên trong, đó là cảm địa, ai vào đó mà giúp chữa cháy được?

Chúng ta nên nhớ lại ngày xưa khi đánh giặc Mỹ, đảng ra lệnh cho máy bay nấp vào trong mây, đợi máy bay Mỹ tới là chui ra hạ ngay. Đảng có cách vắt đất ra nước, thay trời làm mưa, khi trời lụt thì nghiêng đồng dốc nước ra sông, sá gì cái việc trưng cầu dân ý này mà không hoàn thành 99.99% để **định chế hoá được điều 4 Hiến pháp** hầu duy trì quyền lãnh đạo của đảng, muôn năm như cha già dân tộc Hồ Chí Minh!

Vì vậy chúng ta phải hiểu lời bàn của các dân biểu quốc hội, của các tướng lãnh quân đội, chẳng khác chi chuyện máy bay đảng nấp trong đám mây và chuyện cam kết của đảng với dân lần này cũng giống như chuyện hạ máy bay địch luôn!

Có việc gì mà đảng viên CSVN không hoàn thành, từ cha ông tới con cháu, từ cái Vốn chỉ có một bầu nước Bọt Nổi Dối lừa Dân mà nay đa số trong Bộ chính trị đã có Dinh thự nguy nga và tiền tỷ bạc triệu gởi bằng ngoại quốc, trong khi đó thì Nhân dân nhất là hai tầng lớp cột trụ Công Nông của đảng còn mãi hạnh phúc với cái nghèo mặt rệp, đến nỗi những bé gái cũng phải đem bán làm đĩ khắp nơi để cho đảng vinh quang.

Nói Ngược Làm xuôi cũng như tính triết để là bửu bối của CSVN, nên không có việc gì trên thế giới không ai dám làm mà CSVN đều vẫn làm được hết, đó là nhờ bất cứ hành động Bất công nào đều được sự lãnh đạo tài tình của Tư tưởng đại Bất Nhân của đảng mà ra.

XV.- Điều 4 Hiến pháp

Trong chế độ Dân chủ Tập trung của chế độ CHXHCNVN, mọi việc đảng CSVN làm tất: viết Hiến pháp, sửa đổi Hiến pháp, thi hành Hiến pháp đều trong tay một đảng quán xuyên, Dân chỉ có việc làm chủ mà thôi, nhưng đây là Dân được làm chủ bằng vai trò nô lệ, có làm mà chẳng có ăn.! Không ai tài giỏi như Tổng Bí thư, một mình không những sai bảo ba ngành trong chính quyền mà cả ngoài toàn dân, tất cả đều phải răm rắp tuân theo, nên việc gì cũng mau và thông suốt! Đó là hệ quả của điều 4 Hiến pháp. Nhờ điều 4 Hiến pháp mà nền Dân chủ do đảng CSVN lãnh đạo hơn hẳn chế độ Dân chủ Tây phương trăm ngàn lần, vì khi trượt xuống hố thì đi thẳng một mạch không ngập ngừng hay xoay chiều đổi hướng như chế độ Dân chủ Tây phương.

Một tướng Trung cộng đã bảo, cái ưu việt của chế độ Dân chủ tập trung trong chiến tranh rất hữu hiệu và mau lẹ, nhờ tốc chiến tốc thắng, khi muốn tấn công địch là ra lệnh đánh ngay, còn bên chế độ Dân chủ thì Tổng thống phải xin phép Quốc hội, phải họp hành mất thì giờ lồi thối! Đó là ưu việt của chế độ XHCNVN mà các trí thức cao cấp của đảng đang hết sức trì kè cái bánh xe của đảng khỏi tuột xuống dốc. Điều 4 Hiến pháp có được dính liền với đảng, đảng có dính liền với dân, thì quyền lãnh đạo của đảng mới trường trị muôn năm, vì dân là vạn đại, mà đảng chỉ nhất thời nên đảng đem cái nhất thời nhồi với nhân dân vạn đại để trường trị mới tài tình! Có trí thức nào trên thế giới mà có óc sáng tạo siêu việt được như thế!

XVI.- Hiến pháp của một nước Dân chủ

Định nghĩa

The constitution of the United States: The system fundamental principles according to which a nation, state, corporation, of the like, is governed. The document embodying these principles: *Hiến pháp của Hiệp Chúng quốc là một Hệ thống những nguyên tắc nền tảng theo đó một Liên Bang, Tiểu bang, công ty, hay những cơ cấu giống như thế được cai trị theo luật pháp. Tài liệu được đem áp dụng những nguyên tắc trên.*

*Còn Việt Nam thì có **Hiến Chương**. Hiến Chương là pháp độ và Điển chương- Giữ gìn theo pháp luật.*

Nói cách tổng quát Hiến pháp là Chủ đạo, là Định hướng của quốc gia về chế độ chính trị theo tinh thần văn hoá của Tổ tiên, đó là một cách đem Đạo lý Nhân Nghĩa vào Đời. Còn đất nước Hoa kỳ là đem tinh thần Bác ái và công bằng của Kitô giáo vào Xã hội.

Có điều khác nhau giữa hai bên: nền Văn hoá của Tổ tiên chúng ta thì có lộ đồ Tu, Tề và Chủ đạo Trị Bình (Thừa khác với của Tàu) mà phần luật pháp chưa được hoàn chỉnh, còn Hoa kỳ là Hợp chủng quốc, mỗi sắc tộc có nền văn hoá khác nhau, nên việc Tu, Tề do các Tôn giáo khác nhau đảm trách, Toàn dân thì chỉ có Hiến pháp là nền tảng, nhưng Hiến pháp thì rất hoàn chỉnh. Do đó mới gọi là Pháp trị : Rule of Laws, còn Tổ tiên chúng ta gọi là Nhân trị gồm Lễ trị (do Văn hoá thống nhất) và Pháp trị.

Nói một cách rõ ràng hơn Hiến pháp là Chủ đạo Quốc gia về nền tảng Luật pháp để bảo vệ Nhân quyền và Dân quyền cho mọi người dân trong chế độ Dân chủ. Nhân quyền là quyền của cá nhân phải có Tự do để phát triển toàn diện con Người hầu có Tư cách và Khả năng, khi đó mọi người mới làm chủ được vận hệ mình, Gia đình mình và Đất nước mình .

Nhân quyền thì chung cho cả loài người.

Dân quyền là quyền của mỗi công dân có Tự do tương đối, nhưng được Xã hội cung cấp cho những cơ hội và phương tiện đồng đều trau dồi một nghề nghiệp để xây dựng Gia đình và Quốc gia , nói khác đi là Xã hội phải bảo đảm cho mọi công dân có Trách nhiệm và Quyền lợi một cách tương đối công bằng. Người Dân có Trách nhiệm đóng góp, mà xã hội phải trả lại Quyền lợi cho công dân một cách tương xứng.

Dân quyền lệ thuộc vào hoàn cảnh quốc gia.

Xưa nay Trung cộng cứ trương gân cổ lên cãi là Nhân quyền lệ thuộc vào từng Quốc gia, vì chúng là Vô thần thì làm sao mà biết đến Nhân quyền. Còn Dân quyền của họ là quyền người Dân phải chịu áp bức và bóc lột.

Hiến pháp là Luật Mẹ của Luật pháp quốc gia. Hiến pháp trong chế độ Dân chủ là chế độ do Dân làm Chủ, nên Dân phải viết Hiến pháp để bảo vệ Nhân quyền và Dân quyền. Hiến pháp phải do dân các địa phương viết để phản ảnh đúng hoàn cảnh và nhu cầu của địa phương, nên những đại biểu có đủ Tư cách và Khả năng soạn thảo những nguyên tắc thuộc về Nhân quyền và Dân quyền cũng như cách áp dụng vào các cơ chế xã hội, nghĩa là Thượng tầng Kiến trúc và Hạ tầng cơ sở của xã hội. Ở Hoa kỳ các Địa phương là Tiểu bang, ở Việt Nam là các Tỉnh. UB soạn thảo Hiến pháp là do dân bầu chọn chứ không là của đảng, đảng chẳng có nhiệm vụ nào hết tội, đảng không có quyền xen vào việc của dân. Khi các Tỉnh soạn thảo xong, các đại biểu Toàn quốc phải họp lại để đúc kết lại thành một mẫu số chung cho Quốc gia . Khi đã được phê chuẩn, cả Liên Bang và Tiểu bang căn cứ vào đó mà áp dụng.

Khi thiết lập được 3 ngành trong Chính quyền thì Quốc hội soạn thảo các luật con áp dụng cho từng vấn đề, ngành Hành pháp thì dựa vào đó mà thi hành, còn ngành Tư pháp thì phân xử những vụ sai phạm để duy trì sự công bình xã hội, còn Tối cao pháp viện thì duy trì tinh thần Hiến pháp không để Quốc gia đi lạc hướng.

Sở dĩ có ba ngành trong Chính quyền là để kiểm soát lẫn nhau, không để cho ngành nào lạm dụng ngành nào làm mất sự công bằng, do đó mà đạt thế Quân bình động mà tồn tại

và phát triển cũng như giữ được sự công bằng xã hội cho toàn dân. Còn đảng CSVN thì không chế cả ba, cả ba đều là đầy tớ của đảng CSVN, cái ưu việt của đảng CSVN là ở chỗ lãnh đạo tài tình Thiên sâu Địa thâm đó!

Tôi chỉ dám có mấy ý kiến tổng quát, còn phần soạn thảo Hiến pháp rất phức tạp thuộc phần chuyên môn của những nhà nghiên cứu về Hiến pháp.

Sở dĩ tôi dám lạm bàn như thế để chúng ta nhận ra những đỉnh cao trí tuệ của CSVN chẳng biết gì về Hiến pháp, mà dành quyền soạn thảo Hiến pháp, sửa đổi Hiến pháp đã 3 lần rồi, nay đang ra sức nguy biến để duy trì Nọc độc CS - điều 4 của Hiến pháp 1992 - để một mặt trường trị, mà chủ yếu là để tránh cái tai họa sắp đáng lên đầu đảng, chẳng ai vu oan giá họa cho đảng, nhưng tai họa sắp tới mà đảng sắp Gặt là do đảng đã tự Gieo trong 68 năm nay mà thôi. Thôi! Thôi!, xin các đỉnh cao trí tuệ ngừng lại, ngồi lại yên tĩnh, đừng chạy đôn chạy đáo mà tìm kế thoát hiểm họa, vì cái họa nằm trong Tâm các vị, đầu có ở bên ngoài mà chống chế vô ích, đừng có cái chày cối cối mà thêm họa vào thân.

Xin các đảng viên CSVN còn Lương tâm nghĩ lại, thường ai cũng bị làm, nhưng biết làm mà quay lại thì rất quý và đáng trọng, hãy quay về sống với Dân tộc theo đường Nhân Nghĩa Chung của quốc gia, vai trò của quý vị ngày nay rất khó khăn, nhưng cũng vô cùng quan trọng là giúp toàn dân trong việc cứu Quốc gia thoát ra khỏi cái Trùng Kim Cô của kẻ thù truyền kiếp Dân tộc mà đảng CSVN tự ý dơ cổ ra cho Trung cộng xiết lên cổ đảng CSVN, mỗi lần Tàu cộng xiết thêm một nấc là đảng CSVN bán thêm một phần của Đất nước, nay đảng đang hãm hại những người yêu nước chống Tham nhũng và chống Tàu xâm lược, thì đảng lại dùng luật rừng hãm hại đủ đường để giúp cho Tàu cộng có thời gian thiết lập các cơ chế xã hội nơi chiếm được làm chuyện đã rồi, để lần lần chiếm trọn.

Vậy muốn bảo vệ Nhân quyền và Dân quyền cho người Dân và Bảo toàn lãnh thổ thì Nhân dân Việt Nam chắc biết phải làm gì rồi.

Cầu Xin Ông Trên và Hòn Thiêng Sông Núi Soi sáng và Độ trì cho Dân tộc Việt Nam trong giai đoạn chỉ mệnh treo chuông này!

Sở dĩ tôi phải trình bày lời thôi về Tôn giáo và Văn hoá như vậy là để mỗi Tín đồ Tôn giáo, mỗi con dân thuộc diện Văn hoá khác nhau phải giữ lấy Gốc Tâm linh để liên thông với nhau hoặc bằng Tình / Lý, hoặc bằng Bác ái Công bằng, hoặc bằng Từ bi, Trí huệ, hoặc bằng Lương tâm trong sánh, cũng như quy về Gốc Dân tộc để mọi công dân quy về một Mối Đồng bào, khi đó mới có nền tảng Đoàn kết, Đoàn kết là yếu tố tiên quyết để có sức mạnh toàn dân, nay chỉ có chừng 3 triệu con dân lạc loài đi hoang mà gần 90 triệu còn chưa địch nổi, là vì còn thiếu sức mạnh đoàn kết toàn dân.

Đừng có sợ Tàu, tuy Tàu to lớn như vậy nhưng khi Quân Dân ta một Lòng thì lần nào chúng cũng bị thảm bại. Việc cứu nước và dựng nước là việc to lớn và bền lâu, tinh thần cao tốc và mi ăn liền không thể đức dụng, xin đừng để phải rút kinh nghiệm đau thương thêm nữa !.

XVII.- Kết luận

Điều 4 trong Hiến pháp năm 1992 của nước CHXHCNVN là cái công số 8 của chế độ độc tài độc trị, đây là một chế độ chà đạp lên Tinh thần và Vật chất của con Người, dày nát

Lương tâm con Người, biến con Người lui về thời mông muội và đưa đất nước đến bờ vực thẳm như hiện nay.

Còn Đa nguyên đa đảng là bước thù địch để phát triển Bản sắc của các thành phần trong Dân tộc là điều tối cần để mọi con dân có khả năng làm Chủ, nhưng nếu quên điểm Đồng quy của Dân tộc thì Dân tộc bị phân hoá ra từng mảnh, do không hiểu rõ tính chất Tự do bị hạn chế phần nào của Dân quyền, mà cứ theo lối sống cá nhân chủ nghĩa phóng túng, nên chỉ lo chuyện “ Khôn độc đại Đàn” để “ Tham Dĩ bỏ Mâm”.

Nhiều người mới thấy cái lợi mà chưa nhìn ra cái hại của đa nguyên đa đảng, vì vậy chúng ta nên tránh cái lỗ ổ gà đó trên bước đường xây dựng Chế độ Dân chủ.

Nguyễn Quang

(1) và (2) :

'Không nên mơ hồ về đa nguyên, đa đảng'

Bác bỏ các ý kiến về đa nguyên, đa đảng, nhiều đại biểu cho rằng, không nên mơ hồ về chế độ này mà nên giữ con đường độc lập dân tộc và CNXH, giữ vững lòng tin vào sự nghiệp đổi mới mà nghị quyết Đại hội 6 đã vạch ra từ năm 1986.

'Vì dân nên phải hiến định điều 4'

Thời điểm chín muồi xây dựng luật về Đảng

Hiến pháp nên đề cập về Đảng thế nào?

Chính vì tư tưởng “không có vùng cấm” đó, một số đại biểu nêu ý kiến về chế độ chính trị mà Việt Nam nên lựa chọn đưa vào Hiến pháp. Có nhiều ý kiến phản bác lại, cho rằng không nên mơ hồ về chế độ đa đảng, đa nguyên mà nên giữ con đường độc lập dân tộc và CNXH, giữ vững lòng tin vào sự nghiệp đổi mới mà nghị quyết Đại hội 6 đã vạch ra từ năm 1986 đến nay.

VS.TS Nguyễn Chơn Trung - nguyên Chủ nhiệm UB về người Việt Nam ở nước ngoài (TP.HCM) kể lại câu chuyện xảy ra năm 2005. Trong một lần đối thoại với kiều bào, họ đã hỏi: “Ông đánh giá như thế nào đối với những người ký vào ý kiến chung đòi đa đảng, đa nguyên của một số trí thức kiều bào?”.

Ông Trung trả lời rằng, bản thân tư tưởng đa đảng, đa nguyên không sai nhưng có sai hay không là ở người sử dụng nó như thế nào. **Bác Hồ** khi thành lập nước cũng mời các đảng phái có nhiều xu hướng chính trị khác nhau tham gia nhưng với mục tiêu là chống Pháp xâm lược, xây dựng hòa bình, độc lập và thống nhất đất nước. Nhưng càng về sau, khi đối đầu với sự sống chết nhiều đảng tự rời bỏ kháng chiến, thậm chí theo giặc để chống lại cách mạng, chống lại nhân dân.

Ông Nguyễn Chơn Trung: Không nên mơ hồ về chế độ đa nguyên đa đảng, đa nguyên, đa đảng.

Sau này, chỉ còn các đảng Cộng sản, Dân chủ và Xã hội đi suốt hai thời kỳ kháng chiến. “Nhu vậy, Đảng ta không bài bác đa đảng, đa nguyên chung chung, mà bài bác không khoan nhượng với những ai lợi dụng đa đảng, đa nguyên để làm chiêu bài **thực hiện mưu đồ lật đổ chế độ**”, ông Trung nói.

Từ lý giải này, ông đề **nghi duy trì chế độ một đảng** như trong dự thảo sửa đổi Hiến pháp. “Lịch sử đã chứng minh không có đảng nào xả thân quên mình làm nên thành tựu vĩ đại như vậy. Từ đó ta khẳng định **không có đảng nào thay thế Đảng Cộng sản Việt Nam** hiện nay dù Đảng ta còn nhiều khuyết tật cần phải sửa chữa để làm tốt hơn vai trò của mình”, ông nói.

TS Hoàng Văn Lễ - nguyên Tổng biên tập Sổ tay Xây dựng Đảng (TP.HCM) nói, trong khi không thể chấp nhận đa đảng thì Đảng phải đủ tài trí và bản lĩnh để phát huy tính đa dạng tri thức trong Đảng và ngoài xã hội.

Ông cho rằng, trong điều kiện một đảng cầm quyền như ở nước ta, bầu cử đại biểu QH cần có sự cạnh tranh thực sự giữa các đảng viên với nhau, giữa ứng viên do Đảng giới thiệu với ứng viên ngoài Đảng. “Thực tế có những đại biểu bản lĩnh, tạo sinh khí dân chủ trong sinh hoạt QH, cần tôn trọng và cầu thị nhóm đại biểu “đặc biệt” này để tạo nguồn khích lệ cho các khóa tiếp theo. Càng nhiều đại biểu có tâm, có tầm (nhất là người ngoài Đảng) thì uy tín và uy thế lãnh đạo của Đảng càng cao”, ông Lễ nói.

Theo ông, mối quan hệ giữa Đảng và QH thể hiện ở điều 4 dự thảo sửa đổi Hiến pháp, đã đến lúc **cần luật hóa sự lãnh đạo của Đảng**, sao cho đường lối chủ trương được nhất quán, đồng thuận và sáng tạo trong vận hành. Khi cần thiết, **người đứng đầu Trung ương Đảng cũng tham gia chất vấn và được chất vấn về việc ban hành các chủ trương, chính sách lớn cũng như việc phân công bố trí cán bộ thuộc thẩm quyền**.

Ông cũng cho rằng, những người bác bỏ vai trò lãnh đạo của Đảng là những người vừa không thực tế vừa thiếu hiểu biết hoặc cố tình không muốn biết về lịch sử Việt Nam đương đại. “Đây thuộc cái bất biến trong tổ chức hành động cách mạng, không thể dưới góc nhìn của những học giả say sưa với chủ thuyết đối lập, phân lập mà chùng bước trong đấu tranh của một đảng cầm quyền”, ông nói.

Đề xuất Tổng bí thư là người chịu trách nhiệm về điều 4

Ông Trần Trọng Tân - nguyên Trưởng Ban Tuyên giáo TƯ nhận định, việc điều 4 Hiến pháp tiếp tục xác nhận Đảng Cộng sản Việt Nam là lực lượng lãnh đạo Nhà nước và xã hội là rất cần thiết nhưng cũng cần được bổ sung thêm câu: “Tổng bí thư Ban chấp hành TƯ Đảng Cộng sản Việt Nam là người chịu trách nhiệm trước QH về việc thực hiện quy định ở điều 4”.

Ông Trần Trọng Tân đề xuất Tổng bí thư là người chịu trách nhiệm về điều 4

Trong chương về Hội đồng Hiến pháp, ông Tân cũng đề nghị có thêm một khoản quy định trách nhiệm giám sát Tổng bí thư. Ông đề nghị thêm quy định: “Hội đồng Hiến pháp kiểm tra việc thực hiện quy định ở điều 4 của Tổng bí thư Ban chấp hành TƯ Đảng Cộng sản Việt Nam. Khi xét thấy có dấu hiệu vi phạm, kiến nghị QH có xử lý kỷ luật thích đáng từ khiển trách, cảnh cáo đến đề nghị Ban chấp hành TƯ Đảng họp bầu lại Tổng bí thư theo một thời gian được quy định”.

“Phải có con người rõ ràng. Như vậy mới nghiêm. Càng nghiêm uy tín Đảng càng cao, nhân dân thêm quý trọng Đảng. Đảng lãnh đạo việc sửa đổi Hiến pháp 1992 này nên Đảng tự nêu vấn đề đó, chứng tỏ Đảng tôn trọng và phát huy quyền làm chủ của nhân dân”, ông Tân nói.

Bài và ảnh: Tá Lâm

'Vì dân nên phải hiến định điều 4'

khẳng định Đảng với dân là thống nhất, phủ nhận Đảng tức là phủ nhận vai trò của dân. Vì dân mà phải bảo vệ Đảng, phải hiến định điều 4.

>> 3 câu hỏi về kiểm soát quyền lực

>> Làm rõ cam kết pháp lý của Đảng trước dân

>> Thời điểm chín muồi xây dựng luật về Đảng

>> Hiến pháp nên đề cập về Đảng thế nào?

Chiều 7/3, báo **Quân đội nhân dân** tổ chức tọa đàm góp ý kiến vào dự thảo sửa đổi Hiến pháp năm 1992 với trọng tâm là bàn về điều 4.

Một trong những mục tiêu của buổi tọa đàm là đưa ra những quan điểm phản bác nhằm đấu tranh với những luận điệu xuyên tạc của các thế lực thù địch, cơ hội chính trị trong việc lợi dụng chủ trương của Đảng, Nhà nước về việc tổ chức lấy ý kiến của nhân dân vào dự thảo sửa đổi Hiến pháp.

Tồn tại hợp hiến, hợp pháp

Hầu hết đại biểu đều viện dẫn các luận cứ lịch sử để khẳng định vai trò của Đảng. Việc hiến định điều 4 được cho là phù hợp ý chí nguyện vọng, khát vọng của nhân dân.

GS.TS Hoàng Chí Bảo, ủy viên Hội đồng Lý luận TƯ giải thích, mọi khác biệt về tư tưởng cũng nên coi là bình thường trong tiến trình dân chủ hiện nay. **Quan trọng là xuất phát từ động cơ chính trị, động cơ đạo đức gì, vì xây dựng, kiến tạo hay phá hoại.**

Ông Hoàng Chí Bảo: Điều 4 lần này đã hiến định địa vị pháp lý của Đảng một cách rõ ràng, thuận lòng dân

Có hai nguyên nhân, theo ông Bảo, một là do không hiểu biết, chưa đủ thông tin hoặc do nhận thức chưa đầy đủ nên đưa ra những kiến nghị không chính xác. Nhưng cũng không loại trừ sự phủ nhận một cách có ý thức.

Ông Bảo cho rằng, nếu Đảng thực sự vững mạnh, trong sạch thì tự thân việc củng cố sức mạnh không cần phải bàn. Song, trong bối cảnh hiện nay, khi Đảng cũng đang đối mặt với nhiều khó khăn thách thức thì lại mở ra cơ hội cho những luồng tư tưởng xấu phủ nhận vai trò và hạ uy tín của Đảng.

“Tuy nhiên, Đảng với nhân dân là thống nhất, với nhà nước là thống nhất. Phủ nhận vai trò của Đảng tức là phủ nhận vai trò của nhân dân, phủ nhận ý chí, nguyện vọng của nhân dân, phương hại đến nền độc lập tự do của Tổ quốc. Phương hại đến quyền sống, quyền tự do hạnh phúc của nhân dân. Vì bảo vệ dân mà phải bảo vệ Đảng. Vì bảo vệ dân mà phải hiến định nó”, ông Bảo khẳng định.

Ông Hoàng Chí Bảo cũng đưa ra hàng loạt luận cứ mang tính lịch sử về vai trò lãnh đạo tất yếu của Đảng. Theo đó, việc tiếp tục hiến định vai trò lãnh đạo của Đảng chính là nhằm khẳng định tính chính đáng của Đảng về mặt địa vị pháp lý, cũng là gắn trách nhiệm pháp lý chính trị của Đảng với nhân dân và xã hội.

Không những thế, Đảng còn có đầy đủ phẩm chất đạo đức xứng đáng cho lực lượng cầm quyền thông qua đánh giá của nhân dân và lịch sử. “Sự tồn tại của Đảng là sự tồn tại hợp hiến, hợp pháp”, ông Bảo khẳng định.

“Điều 4 lần này đã hiến định địa vị pháp lý của Đảng một cách rõ ràng, thuận lòng dân và phù hợp với xu hướng phát triển của xã hội hiện đại”, ông Bảo kết luận.

Trung tướng, TS Nguyễn Tiến Bình, nguyên Chính ủy Học viện Quốc phòng bổ sung, nguyên nhân của việc xuất hiện các luồng tư tưởng kích động, chống đối cũng một phần do những yếu kém và sai lầm của bộ máy cầm quyền. Đó là tệ quan liêu, tham nhũng, xa dân, bộ máy lãnh đạo đang để nhóm lợi ích chi phối... Tất cả gây rạn vỡ niềm tin trong dân với đảng cầm quyền.

Không nên chỉ chịu trách nhiệm chính trị

Theo các đại biểu, cách tốt nhất để phản bác những luận điệu xuyên tạc, bôi nhọ chính là Đảng phải đổi mới phương thức lãnh đạo, phát huy dân chủ. Bởi chỉ có làm cho Đảng mạnh, trong sạch mới là con đường bền vững.

Theo các đại biểu, cách tốt nhất để phản bác những luận điệu xuyên tạc, bôi nhọ chính là Đảng phải đổi mới phương thức lãnh đạo, phát huy dân chủ

Trung tướng Hồng Cư, nguyên Phó chủ nhiệm Tổng cục Chính trị nhấn mạnh, Đảng phải thể hiện tính tiên phong trong việc đưa đất nước phát triển. Thời gian tới, cần củng cố và hoàn thiện nhà nước pháp quyền, **việc quản lý nhà nước phải bằng pháp luật, kể cả Đảng cũng phải tuân theo pháp luật.**

“Tôi đề nghị bổ sung thêm nguyên tắc: Đảng cầm quyền, dân làm chủ. Mọi quyền hành và lực lượng đều ở nơi dân. Đảng lãnh đạo chính quyền là để củng cố quyền làm chủ của dân, mọi quyền lực phải thuộc về dân. Trái với nguyên tắc này thì

Đảng sẽ thoái hóa, biến chất, đối lập với dân, đứng trên dân còn đảng viên sẽ thành quan cách mạng, vinh thân phì gia”, ông Cư nhắc nhở.

Ông Cao Đức Thái, nguyên Viện trưởng Viện Nhân quyền, Học viện Chính trị - hành chính quốc gia Hồ Chí Minh đề xuất, cần **nhất là phát huy dân chủ trong Đảng. Có nhiều cách để hiện thực hóa nguyên tắc này.**

Chẳng hạn, các cuộc bầu cử phải có số dư, Tổng bí thư hay ủy viên Bộ Chính trị cũng đều phải có số dư.

Mặt khác, cần nâng cao vai trò của Ủy ban Kiểm tra TƯ, hiện nay tương ứng với một ban đảng, nhưng muốn xử lý vấn đề gì đều do Bộ Chính trị quyết định. Trong khi đó, ủy ban này phải được kiểm tra từ cấp cao nhất cho đến các ủy viên Bộ Chính trị. Cũng theo ông Thái, cần nâng cấp điều lệ Đảng thành luật. Bởi Đảng cần phải chịu trách nhiệm pháp lý về các quyết định của mình thay vì trách nhiệm chính trị như lâu nay.

Một đề xuất khác, đó là **hợp nhất chức danh bên chính quyền với chức vụ trong Đảng.**

Trung tướng, **PGS.TS Nguyễn Tiến Bình**, nguyên chính ủy Học viện Quốc phòng bổ sung thêm, chính bản lĩnh, dũng khí và sự gương mẫu của người đứng đầu có ý nghĩa ảnh hưởng trực tiếp đến an nguy của đất nước.

“Vừa qua xuất hiện tình trạng nhiều người đứng đầu do bản lĩnh kém và không gương mẫu, lại lạm dụng quyền lực và thủ đoạn để làm giàu. Người dân suy giảm lòng tin với Đảng... Trong khi đó, cốt lõi nhất phải là Đảng phải thực sự vì dân”, ông Bình nói.

Lê Nhung - Ảnh: Lê Anh Dũng

Anh Tuan Nguyen <nguyen552@gmail.com> 10:01 AM (1 hour ago)